

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ

про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру

місто Київ

«04» жовтня 2022 року

Слідчий 2 відділу 1 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України молодший лейтенант юстиції Буханенко Анна Олександрівна, розглянувши матеріали досудового розслідування № 12022080000000335, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 26.04.2022 року, та встановивши наявність достатніх підстав та доказів для зміни раніше повідомленої підозри особі у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, та повідомлення про нову підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених. 1 ст. 111-1, ч. 6 ст. 111-1 КК України, відповідно до вимог ст.ст. 2, 9, 36, 40, 42, 276 – 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Романіченко (Федориній) Наталі Олександрівні, громадянці України, 26.05.1993 року народження, уродженці міста Василівка Запорізької області, зареєстрованій за адресою: Запорізька область, місто Василівка, вул. Спортивна, буд.8 кв.20

про зміну раніше повідомленої підозри у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, та про нову підозру у вчиненні наступних кримінальних правопорушень:

- **ч. 5 ст. 111-1 КК України** – добровільне зайняття громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора;
- **ч. 1 ст. 111-1 КК України** – публічне заперечення громадянином України здійснення збройної агресії проти України, встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України та публічні заклики до підтримки рішень та дій держави-агресора, окупаційної адміністрації держави-агресора, до співпраці з державною агресором та окупаційною адміністрацією держави-агресора;
- **ч. 6 ст. 111-1 КК України** – здійснення інформаційної діяльності у співпраці з

державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямованих на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації, збройних формувань та на уникнення відповідальності за здійснення державою-агресором збройної агресії проти України, за відсутності ознак державної зради.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Романіченко (Федорина) Н.О.:

Досудовим розслідуванням встановлено, що громадянка України Романіченко (Федорина) Н.О., перебуваючи на території міста Василівка Запорізької області в умовах здійсненої з березня 2022 року окупації, умисно вчинила кримінальні правопорушення проти основ національної безпеки України за наступних обставин.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24 серпня 1991 року змінено назву на Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24 грудня 1991 року змінено назву на Російська Федерація) та ще 49 країн-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної та політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту ООН є перш за все свідченням акту агресії.

Будь-яка з наступних дій, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави

або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не носила, що є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські і повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за згодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, що дозволяє, щоб її територія, яку вона падала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам.

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин не можуть бути виправданням агресії.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року), яка вступила в дію 26 січня 1910 року, яку 7 березня 1955 року визнано Союзом Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є Російська Федерація (далі – РФ), передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвозначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Стан війни повинен бути без уповільнення оповіщений нейтральним державам і буде мати для них дійсну силу лише після одержання оповіщення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінені та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії

та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заклучним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та федеральним законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42ФЗ). Відповідно до статей 2-3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Всупереч вказаним нормам вище політичне та військове командування російської федерації (далі рф), діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та військовий конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил рф (далі по тексту - зс рф) на територію України.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», від 12.05.2015 за № 389-VIII, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Частиною 3 статті 4 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», від 12.05.2015 за № 389-VIII, військові адміністрації населених пунктів утворюються в одному чи декількох населених пунктах (селах, селищах, містах), в яких сільські, селищні, міські ради та/або їхні виконавчі органи не здійснюють покладені на них Конституцією та законами України повноваження, у тому числі внаслідок фактичного саморозпуску або самоусунення від виконання своїх повноважень, або їх фактичного невиконання, або припинення їх повноважень згідно із законом.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами

України, РФ та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року РФ визнано так звані «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, направив до ради федерації звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 5 годині президент російської федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Верховною Радою України, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. В подальшому строк дії воєнного стану продовжено Указами Президента України №133/2022 від 14.03.2022, № 259/22 від 18.04.2022, № 341/2022 від 17.05.2022, №573/2022 від 12.08.2022 – востаннє з 05 години 30 хвилин 23 серпня 2022 року строком на 90 діб.

Відповідно до ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі - Закон) тимчасово окупована Російською Федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Відповідно до п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація РФ - сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасова окупація Російською Федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав.

Пунктом 7 частини 1 статті 1-1 Закону визначено поняття «тимчасово окупована Російською Федерацією територія України» та встановлено, що це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Статтею 3 Закону встановлено перелік територій, які вважаються «тимчасово окупованою територією». Такою територією визначається:

1) сухопутна територія тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях;

2) внутрішні морські води і територіальне море України навколо Кримського півострова, територія виключної (морської) економічної зони України вздовж узбережжя Кримського півострова та прилеглого до узбережжя континентального шельфу України, внутрішні морські води, прилеглі до сухопутної території інших тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, на які поширюється юрисдикція органів державної влади України відповідно до норм міжнародного права, Конституції та законів України;

3) інша сухопутна територія України, внутрішні морські води і територіальне море України, визнані в умовах воєнного стану тимчасово окупованими рішенням Ради національної безпеки і оборони України, введеним у дію указом Президента України.

Згідно з Резолюцією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй "Агресія проти України" A/RES/ES-11/1 від 2 березня 2022 року, визнається, що Росія вчинила агресію проти України, порушивши базові норми ООН.

Проміжним рішенням Міжнародного суду Організації Об'єднаних Націй від 16 березня 2022 року, констатовано факт вторгнення Росії на територію України.

Крім того, преамбулою Закону встановлено, що збройна агресія Російської Федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України.

Російська Федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань Російської Федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів,

підпорядкованих Міністерству оборони Російської Федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам Російської Федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що внаслідок воєнних дій через військову агресію російської федерації, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями Російської Федерації тимчасово окуповано частини території Запорізької області, а 02 березня 2022 року військовослужбовцями держави-агресора, у силовий спосіб за допомогою військової техніки шляхом вторгнення, після масового обстрілу міста, було захоплено й окуповано місто Василівка Запорізької області. Для запровадження та утримання у незаконний спосіб місцевих мешканців м. Василівка, військовослужбовці російської федерації, з метою повного контролю над захопленою територією, використовуючи силу та вогнепальною зброєю на в'їздах та виїздах з території вказаного села обладнали ворожі бойові озброєні блокпости, а також введено спеціальний режим переміщення місцевого населення окупованою територією.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 05 липня 2022 року» (в редакції наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 08.07.2022), Василівська міська територіальна громада Запорізької області внесена до вказаного переліку територіальних громад, розташованих в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні).

Після окупації зазначеної території Запорізької області, представниками збройних формувань російської федерації фактично було узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій ними території області шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади міста, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного та психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення, в тому числі шляхом незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

У подальшому, у точно не встановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 21 год 24 хв. 25.04.2022, в умовах військового контролю збройних сил російської федерації над вказаною територією та встановленого ними окупаційного режиму було сформовано незаконні органи влади в тимчасово

окупованому місті Василівка Запорізької області. Після чого невстановленими досудовим розслідуванням особами з числа військових російської федерації всупереч законного порядку, установленого Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими діючими нормативно-правовими актами, проведено роботу з виявлення осіб серед місцевого населення міста Василівка, які б виконували організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції в незаконних органах влади, зокрема в окупаційній адміністрації держави-агресора, підпорядковану, керовану та фінансовану російською федерацією, а також здійснювали діяльність у співпраці з ними з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території міста Василівка Запорізької області та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

У громадянки України Романіченко (Федориної) Н.О., обізнаної про зміст загальновідомих подій стосовно ведення вказаною державою агресивної війни проти України, про факт окупації міста Василівка військовими рф внаслідок вчиненого воєнного нападу, а також про відсутність через вказані події у тимчасово окупованому місті керівника легітимного органу виконавчої влади, з мотивів непогодження з політикою чинної влади в Україні, підтримки входження тимчасово окупованих територій України у майбутньому до складу російської федерації та реалізації власних амбіцій очолити незаконний орган влади, у точно невстановлений досудовим розслідуванням час та місці, але не пізніше 21 год. 24 хв. 25.04.2022, виник умисел на співпрацю з державою-агресором з метою завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України.

Надалі, у невстановлені досудовим розслідуванням час та місці, але не пізніше 21 год. 24 хв. 25.04.2022 (більш точна дата та час органом досудового розслідування встановлюється), Романіченко (Федорина) Наталя Олександрівна, 26.05.1993 р.н., будучи громадянкою України, перебуваючи в тимчасово окупованому місті Василівка Запорізької області, діючи умисно, тобто усвідомлюючи свої протиправні дії та розуміючи їх протиправні наслідки, реалізуючи свій злочинний умисел з метою утвердження тимчасової окупації частини суверенної території України, підтримки рішень та дій держави-агресора, співпраці з державою-агресором та її окупаційною адміністрацією погодилась на пропозицію невстановлених досудовим розслідуванням осіб із числа представників окупаційних збройних формувань російської федерації очолити незаконний орган влади – адміністрацію міста Василівка, та добровільно зайняла посаду виконуючої обов'язки керівника зазначеної адміністрації, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій.

Також Романіченко (Федорина) Н.О., за наведених вище обставин, о 21 год. 24 хв. 25.04.2022, перебуваючи у незаконно створеному органі влади на тимчасово окупованій території міста Василівка Запорізької області, діючи умисно, усвідомлюючи явну злочинність власних дій, шляхом опублікування відеозвернення у всесвітній мережі Інтернет за посиланням <http://t.me/vasulivka/418> публічно звернулась до мешканців вказаного міста та повідомила, що вона бере на себе функції голови Василівської адміністрації,

закликавши при цьому громадян надавати сприяння в діяльності окупаційної адміністрації, тим самим самотійно, добровільно підтвердила інформацію про зайняття нею посади в окупаційній адміністрації держави-агресора, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій.

У подальшому, Романіченко (Федорина) Н.О., продовжуючи свій злочинний умисел, направлений на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, з метою доведення його до кінця, перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Василівка Запорізької області, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, приступила до виконання покладених на неї як на керівника окупаційної адміністрації держави-агресора організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських повноважень, до яких, окрім співпраці з державою-агресором та незаконно створеними правоохоронними органами, належать організація роботи окупаційної адміністрації та здійснення керівництва її діяльністю, призначення осіб на посади, організація роботи комунальних служб, закладів охорони здоров'я, управління захопленими об'єктами житлово-комунального господарства, побутового, торговельного обслуговування, транспорту і зв'язку, що перебувають у комунальній власності місцевої ради м. Василівка, тощо та вчинила дії, спрямовані на реалізацію вказаних повноважень.

Таким чином, Романіченко (Федорина) Наталя Олександрівна, 26.05.1993 р.н., обґрунтовано підозрюється у колабораційній діяльності, а саме у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, а саме в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Окрім того, у громадянки України Романіченко (Федориної) Н.О., з мотивів забезпечення власної функціональної діяльності як призначеного керівника окупаційної адміністрації держави-агресора, ідеологічних переконань у точно не встановлений досудовим розслідуванням час та місці, але не пізніше 21 год. 24 хв. 25.04.2022, виник та сформувався стійкий злочинний намір, направлений на вчинення кримінально караного діяння, що полягає у публічному запереченні збройної агресії проти України, встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України та здійснення публічних закликів до підтримки рішень та дій держави-агресора, окупаційної адміністрації держави-агресора, до співпраці з державною агресором та окупаційною адміністрацією держави-агресора, до невизнання поширення державного суверенітету України на тимчасову окуповану територію міста Василівка, тобто на вчинення дій, спрямованих проти основ національної безпеки України.

Так, Романіченко (Федорина) Н.О., 26.05.1993 р.н., будучи громадянкою України, усвідомлюючи, що Україна є унітарною державою, її суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, за наведених вище обставин, о 21 год. 24 хв.

25.04.2022, перебуваючи у незаконно створеному органі влади на тимчасово окупованій території міста Василівка Запорізької області, діючи умисно, усвідомлюючи явну злочинність власних дій, в тому числі сформованих в умовах швидкого розвитку інформаційного суспільства в Україні та глобального інформаційного простору, використання інформаційно-телекомунікаційних технологій у всіх сферах життя, де особливого значення набувають проблеми інформаційної безпеки, як складової державної безпеки України, усвідомлюючи, що відносно України здійснюється збройна агресія, та маючи на меті виправдати вказані злочинні дії держави-агресора та її військового та політичного керівництва, бажаючи настання наслідків збройної агресії проти України, які полягали б в окупації усієї території України або її частини та ліквідації її суверенітету, шляхом опублікування відеозвернення у всесвітній мережі Інтернет за посиланням <http://t.me/vasulivka/418> публічно звернувшись до мешканців вказаного міста, тобто необмеженого кола осіб, та повідомила, що саме «После государственного переворота в 2014 году Киевский режим на Донбассе развязал кровавую бойню», а також, що саме українськими збройними силами цілеспрямовано здійснюються обстріли мирних жителів, тим самим публічно заперечивши збройну агресію проти України.

До того ж, Романіченко (Федорина) Н.О. публічно закликала до співпраці з державою-агресором та окупаційною адміністрацією, головою якої себе оголосила, підтримки її діяльності, зазначивши при цьому, що легітимні керівники органів державної влади самоусунулись від виконання своїх обов'язків щодо організації життєдіяльності у місті, а також наголосила про необхідність надання усілякої допомоги та сприяння для налагодження роботи окупаційної адміністрації, підтримки дій та виконання рішень незаконного органу влади та його керівництва, а у подальшому неодноразово висловлювала інформацію такого змісту, яка за допомогою засобів телекомунікації та у співпраці з державою-агресором була доведена до необмеженого кола осіб.

При цьому, досудовим розслідуванням встановлено, що Романіченко (Федорина) Н.О., переслідуючи явну злочинний намір, здійснила вищевказані протиправні діяння в контексті триваючої збройної агресії Російської Федерації проти України, яка розгорнута на всій її території, отже, вчинила усі залежні від неї дії на шкоду інформаційній безпеці людини і громадянина, суспільству та держави, та довела свій злочин до кінця.

Таким чином, Романіченко (Федорина) Наталя Олександрівна, 26.05.1993 р.н., обґрунтовано підозрюється у колабораційній діяльності, а саме у публічному запереченні громадянином України здійснення збройної агресії проти України, встановленні та утвердженні тимчасової окупації частини території України та здійсненні публічних закликів до підтримки рішень та дій держави-агресора, окупаційної адміністрації держави-агресора, до співпраці з державною агресором та окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-1 КК України.

Окрім того, у Романіченко (Федорині) Н.О., з мотивів забезпечення власної функціональної діяльності як призначеного керівника окупаційної адміністрації держави-агресора, задоволення інформаційних потреб мешканців міста Василівка та іншого необмеженого кола осіб з метою виправдання збройної

агресії РФ та популяризації власних управлінських дій та рішень й політики держави-агресора, подальшого сприяння збройній агресії проти України, встановлення та утвердження тимчасової окупації міста Василівка, уникнення відповідальності за здійснення державою-агресором збройної агресії проти України, у точно не встановлений досудовим розслідуванням час та місці, але не пізніше 21 год. 24 хв. 25.04.2022, виник умисел на здійснення інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією.

Відповідно до частин 1, 2 статті 22 Закону України «Про інформацію», масова інформація - інформація, що поширюється з метою її доведення до необмеженого кола осіб. Засоби масової інформації - засоби, призначені для публічного поширення друкованої або аудіовізуальної інформації. Визначення поняття «аудіовізуальна інформація» міститься у статті 1 Закону України «Про телебачення і радіомовлення», відповідно до якої «аудіовізуальна інформація» - будь-які сигнали, що сприймаються зоровими і слуховими рецепторами людини та ідентифікуються як повідомлення про події, факти, явища, процеси, відомості про осіб, а також коментарі (думки) про них, що передаються за допомогою зображень та звуків.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про електронні комунікації» від 16.12.2020 року мережа Інтернет (Інтернет) - глобальна електронна комунікаційна мережа, що призначена для передачі даних та складається з фізично та логічно взаємоз'єднаних окремих електронних комунікаційних мереж, взаємодія яких базується на використанні єдиного адресного простору та на використанні інтернет-протоколів, визначених міжнародними стандартами.

Отже, інформація, яка поширюється через мережу Інтернет, орієнтована на необмежене коло осіб і, відповідно, є масовою інформацією. Інтернет-видання (веб-сайт) є засобом, призначеним для публічного поширення друкованої або аудіовізуальної інформації, а відповідно, є засобом масової інформації. Вказана позиція висловлена у постанові Касаційного господарського суду від 21.11.2019 у справі 927/791/18. Відповідно до ст. 28 Закону України «Про інформацію» інформація не може бути використана для закликів до повалення конституційного ладу, порушення територіальної цілісності України, пропаганди війни, насильства, вчинення терористичних актів, посягання на права і свободи людини.

Разом з тим, Романіченко (Федорина) Н.О., 26.05.1993 р.н., в період з 25.04.2022 по теперішній час, перебуваючи в тимчасово окупованому місті Василівка, використовуючи незаконно отримані владні повноваження та управлінські можливості, надані їй державою-агресором, добровільно, діючи умисно, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та реалізуючи свій злочинний умисел, у співпраці з державою-агресором оприлюднила у публічному просторі власні відеозвернення, адресовані необмеженому колу осіб, а також здійснила публічні виступи та надала інтерв'ю представникам журналістської та політичної спільноти держави агресора, призначені для публікації їх у пресі, показу на телебаченні чи з використанням інших засобів масової інформації, розповсюдження в мережі Інтернет чи з використанням інших засобів телекомунікаційного зв'язку, у тому числі трансляції на каналах мобільних додатків (месенджерів), під час яких систематично розповсюджувала

інформацію антиукраїнської спрямованості, направлену на дискредитацію чинної влади, Збройних сил України та легітимних державних органів, а також на підтримку дій рф, пов'язаних зі збройною агресією, при цьому здійснюючи агітацію серед місцевого населення щодо визнання окупаційної влади, закликаючи на необхідності співпраці із окупаційною владою задля збереження «миру» на відповідній території. Зазначену інформаційну діяльність у співпраці з державою-агресором, направлену на популяризацію рф і її політичного керівництва, розповсюдження політики держави-агресора на тимчасово окупованій території, національних символів та валюти рф тощо, Романіченко (Федорина) Н.О. спрямувала на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України.

Так, Романіченко (Федорина) Н.О., о 21 год. 24 хв. 25.04.2022, перебуваючи у незаконно створеному органі влади на тимчасово окупованій території міста Василівка Запорізької області, діючи умисно, усвідомлюючи явну злочинність власних дій, шляхом опублікування власного відеозвернення у всесвітній мережі Інтернет за посиланням <http://t.me/vasulivka/418>, публічно звернувшись до мешканців вказаного міста, створила і поширила у співпраці з державою-агресором інформацію на підтримку держави-агресора та її окупаційної адміністрації, збройних формувань та на уникнення нею відповідальності за збройну агресію проти України, зокрема вказавши, що саме «Після государственного переворота в 2014 году Киевский режим на Донбассе развязал кровавую бойню», що легітимні керівники органів державної влади самоусунулись від виконання своїх обов'язків щодо організації життєдіяльності у місті, і тому вона прийняла пропозицію очолити Василівську адміністрацію, що українські збройні сили цілеспрямовано обстрілюють місто Василівка, тим самим намагаючись зірвати укладення мирного життя. Одночасно з цим закликала до сприяння та підтримки створеної окупаційної адміністрації, очільником якої вона стала тощо. Зазначена інформація знайшла також своє поширення у відеосюжеті з логотипом «Риа Новости», тобто засобів масової інформації держави-агресора, та супроводжувалося демонстрацією стягу рф на будівлі міської адміністрації.

В подальшому Романіченко (Федорина) Н.О. неодноразово створювала та поширювала інформацію подібного характеру, здійснюючи тим самим антиукраїнську пропаганду та сприяючи збройній агресії проти України, встановленню та утвердженню тимчасової окупації міста Василівка Запорізької області, уникненню відповідальності за здійснення державою-агресором збройної агресії проти України, а також для вчинення дій, спрямованих на впровадження стандартів політики держави-агресора, що стала джерелом для ряду інформаційних продуктів у вигляді відеосюжетів на різноманітних інформаційних ресурсах, яка за їх допомогою доведена до необмеженого кола споживачів та фактично стала засобом впливу на населення окупованої території з метою його підкорення державі-агресору.

Так, Романіченко (Федорина) Н.О., виконуючи повноваження керівника Василівської адміністрації, в період з 25.04.2022 по теперішній час, перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Василівка Запорізької області, неодноразово надавала інтерв'ю проросійським ЗМІ, де наголошувала

про організацію роботи комунальних служб, виплату заробітної плати, початок роботи підприємств, аптек, ринків, про здійснення одноразових виплат, про отримання так званої гуманітарної допомоги від дснс російської федерації, про повернення місцевих жителів в місто, а також про реалізацію заходів щодо переходу окупованого міста Василівка Запорізької області в рубльову зону і очікування референдуму, дискредитуючи про цьому чинну українську владу та легітимних керівників державних органів, зазначаючи про необхідність співпраці із окупаційною владою задля збереження «миру» на зазначеній території, що стало предметом відеосюжетів, розміщених в різноманітних інформаційних ресурсах.

Також, Романіченко (Федорина) Н.О., виконуючи обов'язки керівника адміністрації міста Василівка, 09.05.2022, більш точного часу досудовим розслідуванням не встановлено, перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Василівка Запорізької області, спільно з представниками збройних сил держави-агресора, особи яких досудовим розслідуванням встановлюються, взяла участь в урочистих пропагандистських заходах, під час яких та у присутності громадськості військові рф вітали мешканців з Днем Перемоги, а також спільно з вказаними невстановленими досудовим розслідуванням особами з числа військових держави-агресора та у їх супроводі відвідала окремих мешканців міста Василівка за місцем проживання, привітавши зі святом та вручивши подарунки, що стало предметом відеосюжетів, розміщених в різноманітних інформаційних ресурсах.

Окрім того, Романіченко Н.О., виконуючи обов'язки керівника незаконного органу влади, 12.05.2022, більш точного часу досудовим розслідуванням не встановлено, перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Василівка Запорізької області, спільно з представниками збройних сил держави-агресора, особи яких досудовим розслідуванням встановлюються, провела робочу нараду з невстановленим досудовим розслідуванням представником незаконно створеного окупаційною владою рф органу поліції в м. Василівка Запорізької області, під час якої були визначені пріоритетні завдання для роботи поліції окупаційної влади, що стало предметом відеосюжетів, розміщених в різноманітних інформаційних ресурсах.

В подальшому, 05.08.2022, більш точного часу досудовим розслідуванням не встановлено, Романіченко Н.О., виконуючи обов'язки керівника Василівської адміністрації Запорізької області, перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Василівка Запорізької області, спільно з представниками збройних сил держави-агресора, особи яких досудовим розслідуванням встановлюються, провела робочу зустріч з офіційним представником держави-агресора, ймовірно губернатором Новгородської області рф Нікітіним А.С., в ході якої були обговорені питання так званої взаємодії та допомоги медичним та освітнім закладам м. Василівка та Василівського району, що стало предметом відеосюжетів, розміщених в різноманітних інформаційних ресурсах.

Таким чином, Романіченко (Федорина) Наталя Олександрівна, 26.05.1993 р.н., обґрунтовано підозрюється у колабораційній діяльності, а саме у здійсненні інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямованих на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації, збройних формувань, та на

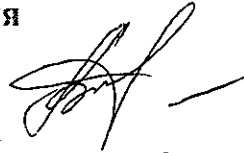
уникнення відповідальності за здійснення державою-агресором збройної агресії проти України, за відсутності ознак державної зради, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 6 ст. 111-1 КК України.

Слідчий 2 відділу

І управління досудового розслідування

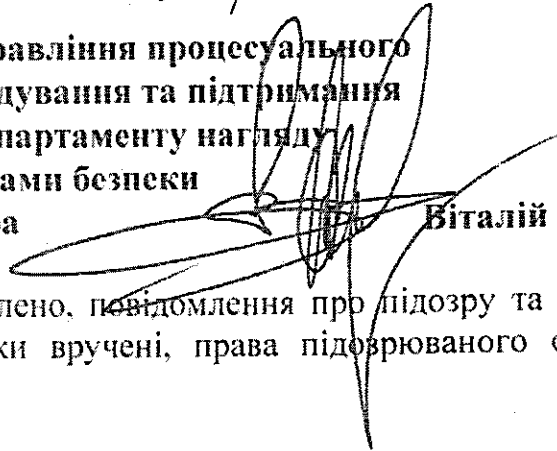
Головного слідчого управління

Служби безпеки України

Анна БУХАНЕНКО

Прокурор першого відділу управління процесуального керівництва досудовим розслідування та підтримання публічного обвинувачення Департаменту нагляду за додержанням законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора

Віталій НІКІТІН

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

«_____» год. «_____» хвилин «_____» _____ 2022 року.

Підозрюваному роз'яснені його процесуальні права, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

«Підозрюваний має право:

- 1) *знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;*
- 2) *бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;*
- 3) *на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні: на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;*
- 4) *не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;*
- 5) *давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;*
- 6) *вимагати перевірки обґрунтованості затримання;*
- 7) *у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;*
- 8) *збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;*
- 9) *брати участь у проведенні процесуальних дій;*
- 10) *під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;*

заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду».

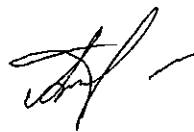
Права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, їх зміст роз'яснений та зрозумілий. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Підозрюваний _____

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2022 року.

Пам'ятку вручив:

**Слідчий 2 відділу
1 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України**

Анна БУХАНЕНКО